

**ACTA DEL PLE EXTRAORDINARI DE LA CORPORACIÓ
MUNICIPAL, CELEBRAT EL DIA DOTZE DE JULIOL DE DOS MIL**

- - - 0 0 0 O O 0 0 0 - - -

A la ciutat de Sagunt, el dia dotze de juliol de dos mil, a les dotze hores i trenta-cinc minuts, es reuneixen a la Sala de Sessions d'aquest Excm. Ajuntament, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde, Silvestre Borràs i Azcona, els regidors següents:

Na M. Lluïsa Domínguez i Escudero.
En Joan Baptista Gómez i Peñalva.
N'Alfred Cesari Castelló i Saez.
N'Emili Manuel Adán i Castaño.
En Francesc Zarzoso i Usina.
N'Alfred Pérez i Cardo.
N'Antònia L. Murciano i Rodríguez.
En Francesc Crispín i Sanchis.
En Manuel Esparza i Ripoll.
Na M. Cèlia Paniagua i Zornoza.
En Miquel García i Benítez.
Na M. Àngels García i Rodríguez.
Na Núria Hernández i Pérez.
Na M. Isabel Martínez i Domingo.
En Dionís Martín i Valero.
En Marcel·lí Gil i Gandia.
En Francesc Ruiz i Villar.
En Miquel Àngel Cortés i Flor.
Na Maria Dolors Contreras i Matalí.
En Salvador Montesinos i Zamorano.
En Manuel Civera i Gómez.
Na Teresa Alegre i Peris.
N'Enric Lluís Ariño i Giménez.
NO HI ASSISTEIX:
En Jaume Vidal i Falomir.

Assistits del secretari general per substitució, Sr. Emili Olmos i Gimeno, i de l'interventor, Sr. Josep Eugeni Garcerán i Rodríguez, a fi de celebrar sessió extraordinària del Ple de la corporació, en primera convocatòria, es fa constar que el Sr. Cortés i Sr. Montesinos s'incorporen a la sessió en el punt primer, a les 12 hores i 40 minuts, i 12 hores i 55 minuts, respectivament

La Presidència obri la sessió i es passen a tractar els assumptes inclosos en l'ordre del dia.

1 RESOLUCIÓ RECLAMACIONS PRESSUPOST GENERAL ANY 2000 I APROVACIÓ DEFINITIVA

La Sra. Isabel Martínez i Domingo, portaveu del Grup Municipal de Segregació del Port, ha presentat unes reclamacions a l'aprovació inicial del Ple del 25 de maig del Pressupost General de 2000.

Atès l'informe de l'interventor, que diu:

“Vista la reclamació al Pressupost General de la corporació per a 2000, aprovat inicialment pel Ple de l’Ajuntament en la sessió del 25 de maig de 2000, presentada per la Sra. Isabel Martínez i Domingo, portaveu del Grup Municipal de Segregació del Port, l’intendent que subscriu INFORMA:

CONSIDERACIONS PRÈVIES:

L’escrit presentat tracta d’unes al·legacions a l’acord inicial d’aprovació del pressupost a l’empara de l’article 150.1 LRHL. En la reclamació es justifica la legitimació activa per poder presentar-la com també es presenten cadascuna de les reclamacions basant-se en els motius d’impugnació previstos en l’art. 151.2 LRHL. D’altra banda, l’escrit conclou que la manca d’un dels documents habilita per anul·lar l’acord d’aprovació inicial, i per tant totes les actuacions s’han de retrotraure.

En opinió de qui subscriu, després de procedir a l’anàlisi de l’escrit presentat, s’hi observa que els arguments de fons de la reclamació, justificats en els motius taxats de l’article 151.2 LRHL, no són més que manifestacions polítiques d’acord amb criteris d’oportunitat, no permeses per la llei en aquest moment, atès que la reclamació del pressupost i aprovació definitiva d’aquest no es converteixen en una segona instància per discutir el fons de l’assumpte.

No obstant això, la manca d’ajust en els motius, tal com estableix la STSJ del País Basc, 824/94, no pot en cap cas erigir-se com a causa de no admissió del recurs, sinó en tot cas com a causa de desestimació. Per tot això, correspon analitzar cadascuna de les pretensions de la reclamant després de l’anàlisi de la legitimació per presentar al·legacions.

LEGITIMACIÓ:

El Pressupost s’aprovà inicialment en la sessió plenària de la corporació el dia 25 de maig, s’envià al BOP la seua exposició pública, es publicà el dia 10 de juny; per tant, d’acord amb l’art. 150.1 LRHL, el termini per poder presentar reclamacions acabava el 28 de juny. Per tot això, com que la reclamació s’ha presentat el mateix dia 28 de juny, dins del termini, cal admetre-la.

D’altra banda, la reclamant, portaveu del Grup Municipal de Segregació del Port, en qualitat d’habitant del municipi de Sagunt, està habilitada per reclamar en virtut de l’art. 151.1.a) LRHL, com també per haver votat en contra de l’aprovació inicial del Pressupost d’acord amb l’art. 63.1.b) LBRL.

ESTUDI AL·LEGACIONS:

PRIMERA: S’ha omès l’annex d’inversions a què es refereix l’art. 149.1.d) LRHL. La reclamant es refereix al fet que el que es denomina annex d’inversions en el pressupost no s’ajusta quant al seu contingut al que determina l’art. 93 del RD 500/90.

En primer lloc caldrà fer esment a l’errada produïda, ja que no és l’art. 93 del RD 500/90 el que regula l’annex d’inversions sinó l’art. 19.

El punt de partida per determinar si s’ha omès o no l’annex d’inversions és saber el que és un annex d’inversions, així com un pressupost.

En relació amb el Pressupost (de despeses fonamentalment), la reclamant al llarg de tot el seu escrit no fa més que dir que falten detalls com ara: “contingut, objectius, temporalització, tipus de finançament, garantia d’execució”, “on anirà..., necessitarà o no obres”, “obres que van a executar-se, el seu cost...”, “conèixer criteris de prioritat”, “criteri que justifica el perquè es van a instal·lar... en...”, “en què consisteix la millora i a quines infraestructures afecta...”, “on van instal·lats...”, “ni tampoc existeix... cap document tècnic acreditatiu que... costa 4.000.000 milions ni en què consisteix aquesta”, etc. Preguntes que són totalment legítimes que se les faça la reclamant, tanmateix la seua resposta no la va a trobar mai en els Pressupostos Generals de

l'Ajuntament, com tampoc la trobaria en els Pressupostos Generals de l'Estat. Els pressupostos generals de les entitats locals (diu l'art. 143 LRHL, en termes molt similars al 48 TRLGP) són l'“expressió xifrada, conjunta i sistemàtica de les obligacions que, com a màxim, puga reconèixer l'entitat, i els seus organismes autònoms...”. Així doncs, en aquest punt la funció del pressupost és establir límits a la realització de la despesa. Una altra cosa distinta és la funció planificadora que comporta el Pressupost. S'hi diu que el Pressupost és el pla financer del govern, tot i que el més correcte seria dir que és la plasmació, concreció, en termes de crèdit de l'opció política de l'equip de govern a través de la valoració de prioritats efectuades en el procés de pressupostació. La tècnica més depurada per dur a terme aquesta tasca de la manera més racional possible és la de pressupostos per programes o planing, programming, budgetint system (PPBS), ja que si l'Estat encara té grans problemes per a la seua implantació, en l'administració local els avanços han sigut quasi testimonials.

L'altre punt de partida serà determinar què és l'annex d'inversions i quin és el seu contingut. La LRHL, en l'art. 149.1, diu que s'hauria d'unir al pressupost de l'entitat local, entre altres documents, l'annex de les inversions a realitzar en l'exercici. Posteriorment l'art. 19 del RD 500/90 estableix que l'esmentat annex d'inversions recollirà la totalitat dels projectes d'inversió que es preveja realitzar, especificant respecte de cadascun d'ells unes determinacions.

Per comprovar la correcta confecció del pressupost cal determinar, doncs, què és un projecte d'inversió i, en segon lloc, respecte d'aquests, si es conté tota la informació a què es refereix l'art. 19 RD 500/90.

Es pot definir el projecte de despeses com una unitat d'imputació de crèdits procedents d'una o diverses anualitats, l'execució del qual, independentment que es puga estendre a un o més exercicis pressupostaris, requerirà un seguiment i control específic, independent i complementari al del pressupost, quan així ho establisca una norma, les condicions particulars del projecte o les necessitats d'informació del mateix subjecte comptable.

Projecte d'inversió són els projectes de despeses en què es concreta l'activitat inversora del subjecte comptable.

Com s'hi pot observar, la idea del projecte de despesa en general, i del d'inversió en particular, està generalitzada per la necessitat de dur un control sobre determinades despeses a causa de la imputació, durada o finançament més enllà de la proporcionada pel Pressupost. El Pressupost, per mitjà de la seua codificació, identifica les despeses però es podria considerar mínima eixa informació. Exemple clar és el que passa en els Pressupostos Generals de l'Estat, pe mitjà dels projectes de despeses s'identifica, en finalitats concretes, el contingut de determinades partides pressupostàries. Aquest instrument bàsic en la gestió pressupostària bilionària del subsector estat s'ha exportat a l'administració local en la mesura que la seua utilització produiria importants avantatges. Allò cert és que el volum de l'administració local no requereix, en ocasions, muntar els complexos sistemes estatals.

El tema dels projectes de despeses és un exemple d'això. A l'Ajuntament de Sagunt, any rere any hi ha hagut molts annexos d'inversions i molts pressupostos però en cap d'ells s'ha optat per la utilització del sistema de projectes de despesa, o en el nostre cas projectes d'inversió. Hem cregut convenient, almenys des de 1995, que ens era suficient amb el detall de la partida pressupostària, si bé per admetre eixa suficiència hem desenvolupat l'estructura pressupostària a un nivell de 4 dígits (programa) i en ocasions 6 dígits la classificació funcional, i a un nivell de 5 dígits (subconcepte) i en ocasions 7 dígits la classificació econòmica, cosa que ens ha dut a treballar amb prop de

700 partides pressupostàries de despeses. Amb aquesta informació seria difícil dir que es presenta pot detallat el pressupost.

Malgrat tot això, presentem junt al Pressupost un annex d'inversions que considerem que inclou tota la informació requerida:

- Codi d'identificació: la partida pressupostària.
- Denominació del projecte: el nom de la partida.
- Any d'inici i d'acabament: l'exercici corrent, tret del cas dels plans provincials en què se n'explicita la durada de tres anys.
- Import de l'annualitat: amb recursos generals tots, excepte plans provincials i vial internuclis, que tenen subvencions de capital tal com apareix en el finançament de les inversions.
- Vinculació dels crèdits: la general establerta en la base 7 de les bases d'execució, és a dir, programa i capítol, excepte per a aquelles despeses d'inversió que tinguen finançament afectat que vinculen sobre si mateixos: els plans provincials i el vial internuclis.
- Òrgan encarregat de la seua gestió: el regidor encarregat de gestionar cada programa de la classificació funcional.

En relació amb la resta d'objeccions a què es refereix aquesta primera al·legació no em competeix informar en la mesura que es tracta de valoracions d'índole polític. Només cal dir que s'han detectat algunes incongruències quant a quantitat, com també l'exigència d'un seguit de detalls de cada projecte (motivacions, prioritats, lloc d'execució...), tots ells elements determinants de l'acció de govern en un segon moment, ja que estem molt llum de l'establiment d'un sistema de pressupost per programes al nostre Ajuntament.

SEGONA: Es basa en l'art. 151.2.c) LRHL "per ser de manifesta insuficiència els ingressos en relació amb les despeses pressupostàries o bé d'aquests respecte a les necessitats per als quals estiga previst.

De l'anàlisi d'aquest article se'n deriven dos motius:

- Insuficiència d'ingressos en relació amb les despeses pressupostades. Comportaria un motiu relacionat amb l'anivellació pressupostària exigida en l'art. 146.4 LRHL.

- Insuficiència de despeses pressupostades en relació amb les necessitats que han de cobrir. Aquest motiu no és al·legat i per això no hi entrarem.

Per tant, centrant-nos en el primer, el fonament del motiu és atemptar contra el principi d'equilibri pressupostari. No tant un equilibri formal, amb un control que seria una qüestió senzilla (merament aritmètica), com un equilibri que es podria resumir en dos requisits:

- Que no apareguen els ingressos per damunt de les previsions reals de manera que, inflats aquests, en realitat els ingressos no serien suficients per atendre les despeses pressupostades, és a dir, des del pressupost ja s'estaria generant un dèficit que apareixeria en la liquidació.

- Que hi ha un equilibri intern en el sentit que els ingressos corrents són suficients per atendre les despeses corrents. En aquest aspecte es pronuncia l'informe econòmic financer del Pressupost, i s'estableix que s'hi dona aquest equilibri.

Dels tres tipus de desequilibri que hem vist que es poden donar, de l'escrit de la reclamant es dedueix que el que planteja es basaria en el fet que les previsions d'ingressos estan per damunt de les reals. En concret sembla que en la reclamació es planteja que la previsió d'IBI rústica està per damunt d'allò recaptat a l'any 1999 i que

això du al fet que el Consell Local Agrari té com a pilar bàsic de finançament l'aportació municipal i, en conseqüència, la d'altres sectors productius.

La resta de l'al·legació es refereix a valoracions polítiques o d'oportunitat, i per això que no hi vaig a entrar, fent constar que no poden en cap cas ser motiu d'impugnació a l'empara del que preveu l'art. 151.2 de la LRHL.

D'altra banda, el fet que les previsions d'ingressos d'IBI rústica de l'any 2000 siguin superiors a la recaptació de l'any 1999, és perfectament lícit, atès que l'art. 143 de la LRHL diu que "els pressupostos generals de les entitats locals constitueixen l'expressió xifrada, conjunta i sistemàtica... i dels drets que prevegen liquidar durant el corresponent exercici...". Per altra part, l'art. 146.1.b) de la LRHL estableix que els pressupostos contindran "els estats d'ingressos, en què figuraran les estimacions dels diferents recursos econòmics a liquidar durant l'exercici".

Com s'hi pot apreciar les previsions d'ingressos estan basades en les previsions de drets a liquidar, és a dir, l'import dels drets a reconèixer. Crec que no és necessari distingir entre dret reconegut o liquidació de drets i drets recaptats, atès que entenem que formen part del llenguatge habitual de l'administració pública conegut per tots.

Vist açò, el problema que es podria plantejar és que l'estimació d'ingressos no fóra congruent amb els ingressos que es preveuen liquidar. Per solucionar qualsevol dubte respecte d'això em remet al detall d'ingressos adjunt a la documentació del pressupost en què es detalla d'una forma suficientment raonada el perquè s'han previst aquestes quantitats (vegeu al respecte la STS 905/1992, en què es parla de "legítima previsió pressupostària").

Sobre el que ha de suportar l'Ajuntament en relació amb el Consell Local Agrari, no té sentit legal vincular l'IBI Rústica a aquest organisme autònom, en la mesura que l'IBI és un tribut i com a tal és "sense contraprestació", no es pot establir una vinculació o afecció a finalitats específiques.

D'altra banda, no entre, per tractar-se de valoracions sense suport legal, que admeta la seua discussió com ja he dit en paràgrafs anteriors.

TERCERA: Es basa en falta d'informació i de temps donat als grups municipals per conèixer les previsions pressupostàries. Aquest motiu d'al·legació podria conduir-se al previst en l'art. 151.2.a) "per no haver-se ajustat l'elaboració i aprovació als tràmits establerts en eixa llei".

Examinats aquests punts, l'interventor que subscriu ha comprovat que l'Ajuntament s'ha ajustat en la seua elaboració i aprovació als tràmits establerts en la llei.

La resta d'aquesta tercera al·legació es refereix a la necessitat de consignar crèdit per a unes determinades finalitats que esmenta. Es podria contestar amb els mateixos arguments que presenta la reclamant, falta de memòria justificativa, falta de criteris de prioritat, però una cosa que sí que exigeix la llei i que no plasma és l'import de totes eixes despeses i els mitjans de finançament d'aquestes.

CONCLUSIONS:

L'interventor que subscriu considera que les tres al·legacions presentades no tenen fonament legal per acceptar-les en el sentit que tal com s'informa en cadascun dels apartats, hi ha fonaments legals suficients per considerar que l'Ajuntament sí que s'ha ajustat en l'elaboració i aprovació dels tràmits establerts en la llei i que no són manifestament insuficients els ingressos en relació amb les despeses pressupostades. Per tot això es considera que s'han de desestimar.

Per acabar, cal fer constar que la Llei d'Hisendes Locals preveu un ple que resolga les reclamacions i que es pronuncie sobre l'aprovació definitiva del Pressupost,

cosa que vol dir que no es tracta d'una segona instància per discutir sobre el fons del pressupost sinó únicament sobre les motius d'impugnació previstos en el referit art. 151.2 de la LRHL.

Per acabar, en l'ordre procedimental, cal informar que d'acord amb l'art. 150.1 LRHL el Ple disposa del termini d'un mes per resoldre les reclamacions. D'altra banda, aquest acord d'acceptació o desestimació de les al·legacions presentades no requereix cap majoria qualificada, si bé després del pronunciament sobre la reclamació, el Ple de l'Ajuntament decidirà sobre l'aprovació definitiva del Pressupost General de l'any 2000 de l'Ajuntament de Sagunt. Per últim, contra l'acord d'aprovació definitiva (art. 152 LRHL) només cap el recurs contenciós administratiu, en la forma i terminis que establisquen les normes d'aquesta jurisdicció (dos mesos davant el TSJ Comunitat Valenciana), recurs que no suspèn, per si sol, l'aplicació del pressupost definitivament aprovat per la corporació.”

El Sr. Alcalde concedeix la paraula als membres de la corporació, obert el torn d'intervencions, el ponent, Sr. ZARZOSO, explica: “La Sra. Martínez, portaveu del Grup Municipal Segregació del Port, ens presenta un seguit d'al·legacions a l'acord inicial d'aprovació del Pressupost General de la corporació per al 2000, emparant-se en l'art. 150.1 de la LRHL i presentant la seua reclamació i els motius d'impugnació segons el que preveu l'art. 151.2 de l'esmentada llei. D'altra banda, conclou l'escrit afirmant que la manca d'un dels documents habilita per anul·lar l'acord d'aprovació inicial.

Aquest equip de govern, després de l'anàlisi de l'escrit presentat, observa que els arguments de fons de la reclamació, basats en l'article 151.2 de la LRHL, no són més que manifestacions polítiques no permeses per la llei en aquest moment, atès que la reclamació al pressupost i aprovació definitiva d'aquests no pot convertir-se de cap manera en un nou debat sobre els pressupostos, cosa que de manera encoberta i amb gran habilitat política intenta fer la Sra. Martínez.

Abans d'entrar en l'anàlisi de cadascuna de les reclamacions, vull deixar-li clar dues coses: 1a. En el moment que vostè intente obrir un nou debat sobre els pressupostos, a l'empara de la llei, no vaig a molestar-me a replicar-li. 2a. No em sembla ètic que acabant el termini per poder presentar reclamacions als pressupostos el dia 28 de juny, siga eixe mateix dia i per correu certificat quan vostè presenta la seua reclamació. L'únic que està intentant és retardar al màxim l'entrada en vigor dels nous pressupostos. I és que les nostres suposicions foren certes, presentà la reclamació l'últim dia i per correu perquè no estigueren per al Ple ordinari del 29 de juny i amb això retardar un parell de setmanes més l'entrada en vigor tal com vostè reconegué en la Comissió d'Hisenda. Personalment pense que hi ha una altra manera de fer política, que vostè i jo hem de plantejar-nos, igual que la resta de regidors que formem la corporació.

Entrant en el fons de les al·legacions, després d'un estudi detallat d'aquestes, podríem classificar-les en tres supòsits: 1r. S'ha omès l'annex d'inversions a què es refereix l'art. 149.1 apartat d). Ens diu la Sra. Martínez que l'annex d'inversions en el Pressupost de 2000 no s'ajusta en el contingut al que determina l'art. 93 del RD 500/1990 (vostè s'equivoca d'article, no és el 93 sinó el 19). He de dir-li que no s'ha omès l'“Annex d'inversions del Pressupost del 2000”, la discrepància sorgeix en la forma d'haver dit “Annex”. En tota la història de l'Ajuntament de Sagunt mai no s'ha fet un annex d'inversions mitjançant el sistema de projectes de despeses, s'ha optat per la partida pressupostària a la qual se li han afegit fins a 7 dígits per a una millor identificació i informació.

Sra. Martínez, entre la forma que vostè faria l'annex d'inversions i la forma que sempre s'ha fet en aquest Ajuntament hi ha un isomorfisme, és a dir, una aplicació bijectiva que amés és homomorfisme, és clar?

Ara ho entendre molt millor: al que vostè anomena codi d'identificació, jo anomena la partida pressupostària; al que vostè anomena denominació del projecte, jo anomeno el nom de la partida; al que vostè anomena any d'inici i d'acabament, jo anomeno exercici corrent, tret del cas dels plans provincials que s'indica, duren tres anys; al que anomena import de l'annualitat, jo indique amb recursos generals tots, excepte plans provincials i vial intermunicipals, que tenen subvencions de capital i els imports dels quals apareixen en el finançament de les inversions; al que anomena vinculació dels crèdits, jo anomeno programa i capítol, segons el que estableix la base 7 de les bases d'execució, excepte per a aquelles despeses d'inversió que tinguen finançament afectat i vinculen sobre si mateixos: plans provincials i vial intermunicipals; al que anomena òrgan encarregat de la gestió, jo sé que és el regidor encarregat de gestionar cada programa de la classificació funcional. En conseqüència, quant a l'annex d'inversions discrepem més en la forma de presentar la informació que en la quantitat i qualitat d'aquesta informació. Aquest equip de govern, que és l'encarregat de la gestió de la despesa, no necessita un major grau de detall, la concreció a nivell de partida pressupostària li és suficient. La resta d'objeccions a què es refereix en aquesta primera al·legació, són valoracions totalment subjectives i d'un marcat índole polític; moltes d'elles són: motivacions, prioritats, lloc d'execució, etc., competència de l'equip de govern.

Així, sobre el pla de descentralització administrativa, vostè diu: "no he pogut obtenir documentació". Sobre l'oficina PROP-el Port (1,5 milions): "es desconeix on anirà". Obres d'inversió desocupació en general (25 milions): "saber quines obres van a executar-se i on", xarxa d'emballat d'aigua i renovació real (20 milions) "conèixer criteris de prioritats", servei de cementeri: projecte d'ampliació i rehabilitació (5.731.000 ptes.). "Quan té previst l'acabament. Servei d'esports". En donar-li una major informació, vostè confon el document aclaratori que figura en el Pressupost, que no és més que un document de treball que recull necessitats previstes i compromisos adquirits i aprovats en la junta rectora. La no coincidència amb les inversions que figuren en la memòria del president, és a causa que les necessitats d'inversió del Patronat són superiors a 40 milions i es faculta la junta rectora a establir un ordre de prioritats, les quals figuren clarament en el "document aclaratori" al qual fa referència. Servei de platges (6 milions). Ens diu: per què es van a instal·lar serveis públics a l'Almardà i no a les platges del Port? Servei de vies públiques (20 milions). A quines infraestructures afecta? Servei de medi ambient (20 milions). On van instal·lats els col·lectors? Servei de turisme (4 milions). No està clar on es va a instal·lar l'Oficina de Turisme del Port? Com podran comprovar la resta dels regidors, tot aquest seguit d'al·legacions que denuncia la Sra. Martínez són suficientment conegudes i a més competència de l'equip de govern. 2n. Es basa en l'art. 151.2.c) de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, que diu: "Per ser de manifesta insuficiència els ingressos en relació amb les despeses pressupostades o bé d'aquestes respecte a les necessitats per a les quals estiga previst".

La Sra. Martínez presenta la reclamació basant-se en la insuficiència d'ingressos en relació amb les despeses pressupostades, és a dir, fonamenta l'al·legació en atemptar contra l'equilibri pressupostari. En una paraula, que inflem el capítol d'ingressos amb la finalitat d'afrontar la totalitat de despeses.

Ací la Sra. Martínez patina d'allò més. Veiem: 1r. Com a exemple d'inflar els ingressos agafa l'IBI-Rústica, el menys representat de tots els impostos, doncs només representa el 2% del total d'ingressos del Pressupost, és a dir, de les 104 partides detallades d'ingressos del Pressupost, elegeix per fer el seu estudi la menys representativa de totes, IBI-Rústica i basant-se en ella té l'atreviment d'afirmar que "els ingressos del Pressupost estan inflats". Com es nota que sap estadística. 2n. Continua l'anàlisi profunda i diu: com en la liquidació del Pressupost de l'any 1999 pel concepte d'IBI-Rústica es pressupostaren 88.156.801 ptes. i es recaptaren 73.007.010 ptes. Com en els pressupostos del 2000 es presentaren 91.873.517 ptes?

Sra. Martínez, vostè ho confon tot, les dades reals de l'IBI-Rústica a l'any 1999 són:

Pressupost inicial	Drets liquidats	Grau d'execució
88.324.101 ptes.	88.864.010 ptes.	101% → 1% + d'allò previst

Després si a l'any 1999 es recaptaren prop de 89 milions i l'IBI-Rústica pujà un 2% en el tipus impositiu segons allò aprovat per aquest Ple, allò normal és que en els Pressupostos del 2000 es pressuposten per IBI-Rústica 91.873.517 ptes., on està inflat el pressupost de l'esmentat impost?

Ara vaig a avançar-li alguns resultats econòmics sobre l'IBI-Rústica amb data 7 de juliol de 2000:

Pressupost inicial	Drets liquidats	Grau d'execució
Import previst	Execució d'ingressos	101 %
91.873.517	93.100.108	1% + d'execució per damunt de les previsions

Sra. Martínez, els Serveis de Gestió Tributària i Recaptació estan funcionant bé, tinga la seguretat que a poc a poc anem millorant. Continua vostè fent un estudi en relació amb el Consell Local Agrari, em barreja les xifres i em diu que l'aportació municipal és de 126 milions, quan en realitat és de 121 milions. Continua l'exposició i arriba a la conclusió següent: el Consell Agrari gaudeix d'una situació de privilegi i la causa d'aquest disbarat és que no som capaços de crear una taxa per la prestació del servei de guarderia rural. Jo no vaig a entrar en el tema, supose que el regidor responsable li ho aclarirà molt bé.

La resta de les afirmacions són opinions gratuïtes que vostè es diu i a més se les creu i que per descomptat jo no compartisc en absolut perquè no són certes. 3r. Es basa en manca d'informació i de temps donat als grups municipals per conèixer les previsions pressupostàries. La Sra. Martínez aclareix a l'equip de govern la manca d'informació i de temps donat als grups municipals per conèixer les previsions pressupostàries i que del romanent de tresoreria de 468.467.584 ptes. no s'haja atès cap de les 14 propostes d'inversió formulades per Segregació del Port. He de dir-li: primer, la manca d'informació i el temps donat són conceptes subjectius, el que per a uns és molt per a altres és poc. Jo puc pensar que és temps suficient que durant 21 dies estiga en mans de l'oposició l'esborrany dels Pressupostos del 2000, i l'oposició està en el legítim dret de considerar que és molt poc de temps per conèixer-los i presentar-hi suggeriments. Sra. Martínez, no serà que estudia poc? Així és impossible que aprobe res. Segon, he comprovat que en qüestió de xifres vostè les barreja o se li obliden. Quan en el Ple del 25 de maig s'aprovà inicialment la modificació de crèdits extraordinaris i suplementes de crèdit, vaig dir molt clarament que del romanent de tresoreria per a despeses generals l'import de les quals ascendia a 468.467.584 ptes., ja s'havien consumit 165.241.507 ptes., a causa de la incorporació dels romanents de crèdit pendents d'executar d'exercicis econòmics anteriors, i que es detallen en l'expedient

2/2000. Per tant, ens quedaven disponibles 303.226.080 ptes., no 468.467.584 ptes. Tercer, vostè es queixa que l'equip de govern no atenguera cap de les 14 partides d'inversió proposades ara, quan en la Comissió d'Hisenda del 19 de maig, amb tota la documentació sobre la taula, vostè no volgué entrar en el debat sobre els Pressupostos i manifestà que la seua opinió es coneixeria en el Ple. Vostè és contradictòria, quan pot no vol i quan vol no pot. Amb aquesta dinàmica seua el millor dia la veig agafant papallones amb una massa. Quart, vostè, que és tan minuciosament legalista, en plasmar en la reclamació als pressupostos les seues 14 propostes d'inversió, simplement esmenta cadascuna d'elles. Jo no li demanaria la memòria justificativa, informe tècnic de viabilitat, objectius que persegueix, temporalització, garantia d'execució, etc., no li ho demanaria, però el que sí que faria, perquè ho exigeix la llei i vostè ho plasma en la reclamació, és l'import d'eixes despeses i els mitjans de finançament.

Per acabar vaig a llegir-los el que diu l'informe tècnic d'Intervenció sobre la reclamació al Pressupost General de la corporació per al 2000, presentada per la Sra. Isabel Martínez com a portaveu de Segregació del Port. "L'interventor que subscriu considera que les tres al·legacions presentades no tenen fonament legal per acceptar-les..., hi ha fonaments legals suficients per considerar que l'Ajuntament sí que s'ha ajustat a la seua elaboració i aprovació dels tràmits establerts en la llei..."

Per tot això considera que s'han de desestimar."

Per la seua part, la Sra. MARTÍNEZ, portaveu de Segregació del Port, diu: "Sr. Zarzoso, la seua intervenció ha durat al voltant de mitja hora, espere que la meua es puga acostar a eixe temps. Mire, ací fa un relat, en primer lloc li he de dir, i no em fa gens de gràcia, dins de l'exposició que vostè realitza el que li diguérem en els Pressupostos de l'any 1999, i li ho diem a un equip de govern format pel Partit Popular i el Bloc, i és que no hi ha res pitjor ni res més menyspreable, en tot el sentit, per a la gestió pública que fa del vici virtut. Vostès s'escandalitzen perquè Segregació del Port ha presentat les al·legacions l'últim dia de termini quan jo tinc el justificant de recepció i eixes al·legacions tingueren entrada i van ser rebudes per la corporació en el registre el dia 29, és a dir, vostè ha dit que el temps és un concepte relatiu, mire, atribuir als segregacionistes o a aquesta ciutadana, perquè la sort que jo tinc és que ací sóc regidora i no sóc ciutadana normal, a mi m'han votat, atribuir a aquesta ciutadana que en l'exercici dels seus drets qüestione per manca de coneixement les inversions d'aquest Pressupost, la veritat és que jo no sé ni com qualificar-ho, Sr. Zarzoso, el grau de sorpresa cada vegada augmenta. Qualificar que es crea tensió quan recollint les seues paraules diu: fixa't, aquesta senyora, aquesta segregacionista el que realitza són criteris polítics, però a on anem a anar a parar, què pretén aquesta regidora? Ximpleries, marejar, crear tensió, retardar l'aplicació. Mire, aquesta ciutadana el que pretenia era conèixer el que la llei li permet i un concepte democràtic de gestió que vostès de democràcia saben que s'escriu sense hac, i després li ho argumentaré, recull les lleis i en tenim dret. Mire, jo pretenia coses tan peregrines com conèixer com a regidor que després he de votar eixe famós pla de descentralització, què era i com s'anomenava? És una cosa totalment per donar, per marejar; jo pretenia que el ple de trasllats de serveis se'ns informara als regidors quin era eixe pla de serveis. Jo pretenc conèixer, Sr. Zarzoso i senyors del Partit Popular, perquè després em demanen el mot i jo estic ací votada pels ciutadans, i després fem audiències públiques i creem regidories de participació ciutadana i després juguem a la doble moral que és el que va a aquesta corporació i a aquest equip de govern. Jo pretenia coses tan absurdes com conèixer el pla de descentralització, els meus companys de grup municipal i els meus companys en

les fundacions han pretès conèixer també coses tan peregrines com 22 milions de pessetes que no se sap on van, ni quina finalitat tenen ni per a què hi eren. És a dir, com vostè mateix s'està dient i s'està qualificant, el que ha fet aquesta ciutadana és marejar sense cap sentit. Vostè ho ha dit, i vostè mateix s'està autoretratant, i és que per a què volem els membres de la corporació conèixer preguntes d'aquest calibre? Si això correspon, com li diuen vostès a l'acció de l'equip de govern? Doncs, ho fan més fàcil, per a què sotmeten a aprovació una cosa el coneixement i la valoració de la qual no ens està permès? Ens ho envien a casa, proposen una modificació legal, facen un concurs i qui aconseguisca equip de govern, els altres regidors se'n van a sa casa. Perquè, fixe's vostè, ací hi ha unes al·legacions contestades per la Intervenció i vostè deia: al final és una qüestió semàntica, perquè vostè anomena codi d'identificació al que jo anomeno partida, evidentment. Però, mire, ni un informe d'Intervenció, ni dos mil informes d'Intervenció van a poder tapar una veritat com aquesta casa consistorial, i és que a data d'avui encara els regidors, no els segregacionistes, perquè vostès el llistó de la participació, el llistó de la transparència, el llistó de la democràcia i el llistó de fer gestió pública, l'han posat tan baix, Sr. Zarzoso, que ja no és ni una qüestió segregacionista, és una qüestió de dret bàsic ciutadà, és una qüestió de dret a la informació de tots els ciutadans i ciutadanes d'aquest municipi siguen del Port o de Sagunt. Doncs, mire, ni un informe d'Intervenció, ni dos mil, van a poder tapar el següent: a data d'avui dotze membres de la corporació més totes les entitats ciutadanes, més tot l'arc social que està assegut en aquest municipi, desconeixen, no poden conèixer eixes partides i eixos criteris, quins són. Perquè això, com vostè molt bé s'encarrega de ressaltar, això és de l'equip de govern, i tant se val que allí enfront hi haja dotze regidors, com si n'hi haguera dos mil, vostès són l'equip de govern i vostès canten i ballen sols. Eixes són les seues paraules, això correspon a l'acció de l'equip de govern, molt bé, per la mateixa raó, Sr. Zarzoso, per a què es molesten a demanar l'aprovació d'una cosa el contingut de la qual, la denominació sí que la sabem, sabem que es diu pla de descentralització, sabem que té partida, sabem que té import, que ara s'ha augmentat perquè se li ha sumat el romanent de tresoreria, on va el temps que va a tardar això que és el que li importa als ciutadans i als regidors? Això no ho sabem encara, Sr. Zarzoso, això vostè en un acte graciós, com en les monarquies absolutes, quan li vinga bé ja ens ho contarà als ciutadans i als representants dels ciutadans, ho té clar, Sr. Zarzoso? I són les seues paraules, no les meues.

Com vostè molt bé ha dit, el que jo estic qüestionant ací és una cosa peregrina, antiètica i que crea tensió. Vostès no en creen, Sr. Zarzoso, aprovant i tardant a aprovar un pressupost sis mesos, vostès no creen tensió quan davant de peticions del Grup Segregacionista, de participació ciutadana, que passen els plens, les peticions dels ciutadans, s'atreveixen a dir-nos demagògics, no creen tensió quan públicament a mi i al meu grup municipal ens contesten dient que és mentida, que nou-cents i escaig milions del romanent de tresoreria no es deuen a obres, serveis i programes sense executar, m'ho va dir vostè i el seu company d'equip en la televisió, i resulta que ací està aprovat el 15 de febrer el mateix que jo estic manifestant. Mentir no crea tensió, desqualificar no crea tensió, veritat que no, Sr. Zarzoso? Creem tensió els regidors que exigim transparència, que exigim democràcia, que exigim participació, que exigim debat i que en concret el meu grup municipal, i ací estan les actes, cada vegada que li ha estès la mà a l'equip de govern complint el que va prometre en l'acte d'investidura, sap amb què s'ha trobat, Sr. Zarzoso? (perquè açò no és un equip de govern, jo li diré al final de la meua intervenció el que és açò). Cada vegada que li hem estès la mà ens hem trobat amb la mà cremada, cada vegada que el Grup Socialista ha plantejat una alternativa,

vostès l'han tombat, cada vegada que el grup d'Unió Valenciana ha dit res, exactament igual, eixe és el tarannà de la tensió, i això té nom i cognoms, i no en tenen els meus ni els del meu grup, vostès creen tensió contínuament. Parlen de participació i de democràcia i tenen l'atreviment avui ací en aquesta sessió de dir-nos a dotze membres de la corporació que com s'anomena, on va, quin temps va a tardar, i a quins criteris correspon això, que això ens importa una punyetera (calle), perquè això és acció d'equip de govern i ho diu vostès i es queda tan tranquil. I no passa absolutament res, i vostès no creen tensió. Vinga, ja no insulten la dignitat dels membres de la corporació, insulten la intel·ligència, que és prou pitjor encara.

Tornant al tema, per exemple, del Consell Agrari, mire, en les meues al·legacions, perquè, clar, vostè les llig i després queden com queden. Jo posava de manifest un criteri legal que és per ser de manifesta insuficiència els ingressos en relació amb les despeses pressupostades i continue vostè llegint, Sr. Zarzoso, que es queda amnèsic, o bé d'açò respecte a les necessitats per al que està previst. Nosaltres hem posat de manifest reiterades vegades que el Consell Agrari se sustenta a través d'una aportació municipal de 126 milions de pessetes que ixen de les arques de tots els ciutadans, dels del Port però també dels de Sagunt, i que si no fóra per eixa transferència corrent no es podria mantenir eixes despeses corrents; al contrari, els segregacionistes cada vegada que ha vingut un projecte per pal·liar la desocupació agrària, nosaltres ho hem aprovat, no hem tingut cap problema a donar suport a la desocupació. Vostè sap quanta població activa treballa en el camp, Sr. Zarzoso? Jo li ho vaig a dir, al voltant d'un 3% de la població activa. I quan jo estic comparant les despeses de rústica amb les despeses del Consell Agrari estic dient el següent: la llei recull amb les despeses o amb les prestacions del servei, estic agafant una dada que és l'IBI de rústica per comparar i li estic posant de manifest que a diferència del comerç, a diferència de la indústria, que ací bé que ho diem, al contrari altres sectors econòmics bàsics en matèria d'ocupació de desenvolupament econòmic d'àmbit local, reben un tractament punitiu, discriminatori, antidemocràtic, antiigualitari, antiequitatiu, respecte al Consell Agrari, quan tothom té ací molt clar que la despesa corrent del Consell Agrari no soluciona el problema de l'agricultura en aquest terme municipal, i vostès a favor del clientelisme política i a favor de la discriminació.

Continue amb el meu al·legat, que diu el següent: un tractament punitiu no sols respecte a la recaptació que s'obté d'ells, via directa, mitjançant impostos i taxes relacionats amb la seua activitat. Hi ha prou d'esmentar les previsions d'ingressos en concepte d'impost d'activitats econòmiques, i les de taxa d'obertura, al que cal afegir la pressió que pateixen indirectament a través de les taxes de fem i clavegueram, especialment la de fem ha patit un percentatge molt elevat respecte a anys anteriors, és a dir, eixos sectors econòmics que són els que generen ocupació al municipi, vostès els maltracten i els graven. Ara tenen la reclamació del comerç i vostè sap que aquest grup municipal votà en contra d'eixa taxa de fem perquè ni tan sols les al·legacions presentades pel Sr. Vidal, que avui està absent, mereixeren una altra contestació que la que ens donaren als segregacionistes quan invocàrem el principi de capacitat econòmica en les taxes del Patronat. No dóna lloc, això són criteris de l'equip de govern, i vostès a callar la boca. Però, per favor, no ens donen ni lliçons d'ètica ni lliçons de democràcia, com s'atreveix vostè a dir i el senyor del Bloc, que s'ha atrevit a anomenar ruc, crec, a algun portaveu d'algun grup municipal?, com s'atreveixen a acusar els membres de la corporació?, sis mesos de mareig de Pressupost, com s'atreveix a dir-me que jo no vaig fer propostes?, sap quan tinguérem la liquidació del Pressupost i l'última documentació?, quatre dies abans de la seua aprovació, o cinc. Quines propostes?, si jo

em vaig inflar a preguntar-los en les comissions informatives, açò què volia dir, on anava el pla de descentralització, i vostès l'únic que van fer i l'únic que mereixérem els membres de la corporació van ser els riures i *charlotades* de vostès. Vostès no expliquen que cada regidor delegat és el que gestiona?, què els costa a vostès que tenen majoria?, què els costa dos mesos abans del Pressupost, Sr. Zarzoso, dur a les comissions informatives, el Ple de Prioritats de cada regidoria?, no els costa gens. Sabem què passa? Que vostès no funcionen com a equip de govern, funcionen com a una banda organitzada, aleshores, clar, quan un a l'hora d'actuar, en els seus plantejaments, tarda sis mesos a distribuir el pressupost municipal, mal pot demanar ètica, coherència, democràcia i participació. Quan vostè s'ha inflat a dir en la premsa que esperava la col·laboració de tots els grups municipals, el plantejament del Grup Segregacionista ha sigut diferent del del Grup Socialista o Grup Unió Valenciana? Ací ningú no ha pogut debatre propostes, perquè açò ha sigut en quatre dies.

Per favor, no insulte la intel·ligència, que jo a vostè el respecte, el que no respecte és ni manifestacions de voluntat ni de judici ni actuacions com les que té aquest equip de govern, que són les que sí que creen tensió, però a més claríssimament. Totes les intervencions de vostès sempre acaben en el mateix: és l'equip de govern, bo, doncs dissolguen el Ple municipal, dissolguen-lo, van vostès de demòcrates de participació ciutadana? Pense que han posat el llistó tan baix, tan summament baix, que ací ja no és un tema segregacionista, ací és un tema ja de pura participació, i d'on som. Jo em pregunta: on som?, si som en un ajuntament democràtic que funciona per normes legals i que vostè tinga l'atreviment de dir-me: escolte, en les seues peticions no posa ni la partida ni la quantia. Clar que no la pose, he tingut quatre dies per tenir la documentació, però vostè em podrà dir: un dret que té vostè no l'exerceix bé. Jo els conteste, una obligació legal seua, perquè vostè governa, no governe jo, vostè sí que no la compleix bé, a deu o dotze de juliol continuem sense saber els ciutadans el pla de descentralització, el trasllat de serveis, les obres d'infraestructura. Això és vergonyós, i negar eixa informació no ho pot tapar ni un informe d'Intervenció ni dos ni tres ni mil, i vostès cada vegada que s'ha fet una petició en eixe sentit, tenen majoria i ho poden votar, s'han eixit per la tangent i han eixit desqualificant. Ho dic pe tot el discurs ètics, això del temps i de l'estudi. Anirem demanant compareixences de regidors perquè expliquen puntualment eixa gestió de partides. Vostè em diu el pressupost, on vaig jo per assabentar-me? Perquè vostè sap que jo he demanat en Comissió d'Hisenda moltíssimes vegades que traguera eixos temes i s'han negat, on vaig jo?, recorre o faig al·legacions contra un comentari del Sr. Castelló, que em va dir que anava a pagar terraplenaments?, hauré d'anar a l'annex. La memòria de l'Alcaldia aclareix res?, es limita a enumerar i ja està. Per tant si vostè parla de democràcia i d'ètica i de coherència i de no crispar, comencen a funcionar d'una altra manera. Duguem els projectes d'inversió a la corporació, es debaten, recullen suggeriments, alguna cosa haurem de dir dotze regidors, potser, ja se sap que som ximplers i a més maldients i tendenciosos, però potser hi ha algú que té una idea que és correcta, però com van vostès així?

Mire, jo sé que aquestes al·legacions es van a desestimar, però també tinc una cosa ben clara, que gràcies a l'equip de govern actual, a hores d'ara no sabem quines inversions, on van, quina temporalització tenen, com es van a finançar i quines prioritats té l'equip de govern, i ho continuarem sense saber, quan vostès tinguen a bé ens comuniquen als ciutadans i als representants dels ciutadans, Sr. Zarzoso, com van a anar fent les coses? I li recorde que som a juliol.”

El Sr. ALCALDE assenyalà: “Només aclarir que entenc que “l’equip de govern és una banda organitzada”, vostè es refereix a una banda de música, no? Tocarem més afinats o menys, no es referirà a una altra cosa.”

En segon torn d’intervencions, el Sr. MONTESINOS, portaveu d’Unió Valenciana, indica: “Molt breument perquè pensem que la nostra intervenció ja va ser clarament explicada en el Ple dels Pressupostos, i ràpidament des d’Unió Valenciana volem entendre que aquestes al·legacions presentades per la portaveu de Segregació del Port tenen un clar matís polític. Ens trobem en un funcionament polític i és normal, que per descomptat no anem a valorar, que ja ho vam fer en el Ple anterior, tot i que sí que traguérem una cosa positiva d’aquestes i en això sí que anem a entrar en molt poquetes coses. Coincidim també en el fet que l’equip de govern no ha complert amb els preceptes legals establerts en la Llei 39/88 Reguladora de les Hisendes Locals quant a la tramitació del Pressupost, en concret el Pressupost que es va sotmetre a aprovació s’hauria d’haver presentat abans del 15 d’octubre de l’exercici anterior. D’aquesta manera el Pressupost del 2000 amb les previsions per a enguany haguera entrat en vigor l’1 de gener i no estariem discutint en aquestes dades les al·legacions i treballant amb pressupost prorrogat de l’any anterior. També volem afegir i deixar ben clar la nostra coincidència en el fet que s’imposa la necessitat de definir els programes per a cada departament de la corporació en què s’especifiquen clarament els recursos humans i econòmics necessaris per aconseguir els fins programats, basant-nos en l’existència d’una planificació i programació econòmica, aquesta tècnica s’està aplicant en alguns ajuntaments d’Espanya amb resultats molt positius. També entenem que és un mecanisme difícil d’aplicar i complicat, per poder aplicar aquesta tècnica és fonamental la definició prèvia dels objectius i les seues prioritats, la necessitat de recollir les dades desglossant els costos, persones, inversió, compres, etc., i la justificació de tot això. Així com el tipus de finançament que se suggereix per a cada programa, fan que aquesta tècnica siga molt costosa, tot i que és la que necessitem els grups municipals per exercir des del govern o l’oposició la gestió de control necessària i imprescindible en un ajuntament com el nostre, des d’Unió Valenciana confiem que aquesta tècnica es pose en marxa en breu al nostre Ajuntament, i aconseguir entre altres objectius evitar al·legacions com les que ens presenta Segregació del Port, que posa en evidència la manca d’estructura pressupostària al nostre municipi. No obstant això, sent respectuosos amb el que dictaminem en la nostra intervenció i en el Ple anterior, que ja ho explicàrem clarament, mantindrem la nostra abstenció.”

El portaveu del Grup Mixt, Sr. CORTÉS, manifesta: “No pensava intervenir, però atès el moment i la situació jo crec que és convenient aclarir algunes coses, sobretot amb la legitimitat que dona qui ha aprovat uns pressupostos junt amb l’equip de govern, no en són dotze els qui desconeixen els aspectes que han plantejat des de Segregació del Port, en són catorze, nosaltres també tenim els mateixos dubtes que tenen vostès, el que sí que tenim és l’experiència d’haver estat ací durant catorze anys, que més o menys els plantejaments que s’han anat fent polítics i pressupostàries no difereixen en res en absolut del que s’ha plantejat en l’últim Pressupost, que no vol dir que siga bo, ni que ens hem de conformar que els pressupostos es vagen aprovant sense que es aclarisquen eixos plantejaments d’inversions que s’han plantejat des de Segregació del Port. Però d’això a no aprovar uns pressupostos o a impugnar uns pressupostos, o entrar en la via contenciosa administrativa, jo crec que hi ha una gran diferència, i en eixa diferència és en la qual ens trobem nosaltres. Ja vaig dir en el seu

moment que pel Grup Mixt no va ser el motiu que els pressupostos s'aprovaren amb sis mesos de retard, però també és cert que no hi ha hagut cap govern amb majoria absoluta, sense majoria absoluta que els haja aprovat abans de maig o juny. Per tant, tot i reconèixer que té una gran part de raó en els plantejaments que ha fet i que és lògic que els pressupostos, ja que es tarda temps a aprovar-los, pogueren estar més detallats en el sentit que determinades inversions estigueren aclarides, també és cert que hi ha un problema de responsabilitat d'aquelles persones que tot i reconèixer que hi ha certes, no dic irregularitats, però hi ha certes deficiències a l'hora de confeccionar un pressupost, el que significaria en cas de no recolzar aquests pressupostos, no estaríem parlant que entraren en vigor a l'agost, estaríem parlant que no entraran en vigor durant tot l'any, com ja ha passat altres vegades. Per tant des d'eixa responsabilitat i tot i reconèixer que a vegades no costa res fer les coses bé, i que donar explicacions de les inversions que es van a fer i per què es van a fer, és un acte que s'ha de fer obligatòriament, tot i reconèixer això, nosaltres sempre hem entès que potser per una deformació de l'experiència que tenim a l'Ajuntament sempre hem vist l'evolució dels ajuntaments, dels governs, del PSOE, del PP, del CDS, que sempre més o menys la trajectòria és la mateixa, es canvia molt poquet. Per tant des d'eixa responsabilitat davant el dubte d'allargar uns pressupostos que ja s'havien d'haver aprovat amb antelació, i que, repetisc, que no va ser culpa nostra que no s'hagen aprovat, que tenim el mateix desconeixement que tenen vostès dels aspectes que està plantejant, el mateix desconeixement. Però hi ha un tema que jo considere que és important, que és la responsabilitat d'aprovar uns pressupostos, ja estem parlant de meitat d'any. Que amb aquesta impugnació dels pressupostos, si s'aprovara la impugnació, si isquera per majoria lògicament els pressupostos no entrarien en vigor enguany. Jo crec que és pitjor, és més danyós per a la societat, no per al funcionament democràtic del que és el Ple o del que és l'Ajuntament, sinó per a la societat, jo crec que és més perjudicial que aquesta impugnació que vostè fa dels pressupostos poguera ser aprovada ja que això evitaria que pràcticament els pressupostos entraren en vigor a l'any 2000, jo crec que això és més perjudicial que encara desconeixent determinades inversions, que jo crec que arribarà el moment en què s'hauran de dir si estem parlant del terraplenament, a mi m'hauria agradat saber on es va a fer eixe terraplenament, però si hi ha 200 milions per al terraplenament i considerem des del Grup Mixt que hi ha més que dades suficients quant a les situacions que es troben els nostres carrers de la ciutat, quant a terraplenaments i noves vies de comunicació, home, tampoc no és un aspecte tan important com perquè no aproves uns pressupostos. Jo crec que tot i reconèixer el dret que es té a l'hora d'aprovar uns pressupostos per dir, escolta, si va vostè a invertir 200 milions en terraplenament diga'm on i com, que té tota la raó. Però tot i reconèixer això i no havent-ho fet, nosaltres entenem que és més perjudicial per al poble impugnar uns pressupostos o retardar uns pressupostos tres mesos més que aprovar uns pressupostos encara amb deficiències, que entre altres coses, i repetisc, si estem parlant de terraplenament, lògicament no es va a terraplenar ni Puçol ni Petrés, es va a terraplenar el nostre poble i els carrers, tampoc no és un tema que a nosaltres ens preocupe molt perquè supose que es farà amb el millor criteri.

Entenem que impugnar uns pressupostos per eixos aspectes, que té tot el dret del món a conèixer, i que no se'ls han donat ni a vostè ni a nosaltres, però nosaltres entenem que, fer al·legacions o impugnar un pressupost a hores d'ara, perjudica més el ciutadà que el beneficia. Per tant anem a continuar donant suport a aquests Pressupostos, el que sí que ens agradaria, com ja vam dir l'última vegada, és que aquestes coses a vegades no costa res atès que es té temps suficient per plantejar-ho i

perquè l'oposició i els membres del municipi sàpiguen exactament eixes inversions com es van a fer. Però creiem que en aquest moment seria pitjor el remei que la malaltia.”

El representant del Bloc-Els Verds, Sr. ARIÑO, diu: “Isc perquè l'obsessió de l'al·legant en el Consell Agrari és manifesta i no sé si atrevir-me a dir que fins i tot malaltissa. El que pitjor m'ha assentat ha sigut que l'al·legant pràcticament en tots els plens ens està donant lliçons de com s'han de fer les coses, de quina és la legalitat vigent i només cal escoltar les tres frases que enumera algun article d'alguna llei, va i resulta, a mi personalment m'ha assentat molt malament, com que açò és interpretació de les coses, igual que ella interpreta que és nul de ple dret el pressupost, jo interprete que hi ha mala fet en el que ella ha fet, no sols a presentar les al·legacions el darrer dia, sinó a més per correu perquè no arribara l'endemà de matí. Jo crec que l'única finalitat, perquè ella sap molt bé com funciona la legalitat, està a entrebancar el que ara precisament està denunciant, que a meitat d'exercici encara no estiguen aprovats, doncs es fa tot el possible no perquè no estiguen aprovats sinó si és possible que ni s'aproven. Possiblement és la funció que té l'oposició de fer-ho, però també entenem des del Bloc, la nostra manera d'entendre que eixa manera d'actuar almenys i sobretot d la persona que ve, perquè açò ho fa algun de nosaltres que en aquestes coses ens desenvolupem una mica més feixugament, podria tenir alguna explicació, però la persona que ho fa, que donant-nos lliçons vinga a fer-ho d'aquesta manera, no ho veiem gens ètic.

L'altra qüestió que diu, que no hi ha transparència, nosaltres hem fet, creiem que tenint la informació un mes abans, del que hem estudiat bàsicament en l'equip de govern, perquè com algun regidor del consistori sap hi ha una altra documentació que és complementària, la fonamental es resumeix en un document que té escassament 59 pàgines i on estan les partides i la quantitat que es fa, açò es té des d'aproximadament fa un mes. Que és insuficient?, doncs possiblement sí, però és prou informació per poder debatre'l. Per tant eixa excusa jo no entenc que tinga molt de calat per dir-la.

Després una altra cosa que sembla que és obsessiva, és si la partida d'inversions, el famós annex d'inversions està detallat al mil·límetre tot el que es vol. Com bé diu l'interventor en l'informe açò correspon a una filosofia de treballar en programació que sembla que està inventada però no està aplicada, segurament ni en l'administració de l'Estat, que té molts més recursos i molta més experiència que nosaltres, ni tan sols en algun ajuntament. Si eixe és el nivell que sempre anem a fer servir, evidentment tots els anys suspendrem, això és com qui vol sempre traure un deu, si no és de deu sempre suspendrem. Açò és allò desitjable, però evidentment ara per ara absolutament inassequible a les nostres possibilitat, saber com deia Salva Montesinos la dotació de personal, el calendari d'execució, el projecte detallat, però evidentment argumentar en base a açò entenem que és forçar molt perquè no estem ni de bon tros a eixe nivell.

També hi ha algunes coses que sobten respecte al que s'al·lega, dir que hi ha inconcreció en algunes partides quan després es fa una enumeració d'uns quinze o vint punts, en els quals ni hi ha valoració econòmica del que costa això. Després hi ha algunes tan peculiars que per descomptat implicarien conveniar en l'administració corresponent com podria ser a arreglar l'encarrilament del riu Palància, cosa que un ajuntament pot fer, però entenem que és molt complexa, voler incloure-la sense haver pactat res amb la Confederació Hidrogràfica ni Costes, voler incloure-la ací, si açò no és improvisació que vinga Déu i que ho veja. Ni tan sols d'on es traurien els recursos. Respecte al Consell Agrari jo només li diria que seguint el seu criteri, ja sap que els impostos no són per finançar serveis concrets, sinó per finançar-los en general, aleshores fer una relació causa efecte, entre l'IBI de rústica i el Consell Agrari, està

mancat de qualsevol base argumental. Simplement li diria també a la ponent que a més com a recursos agrícoles, no del Consell Agrari sinó consell agrícoles, s'haurien d'imputar les subvencions que vénen de la Conselleria, que es deixen 25 milions de pessetes, la subvenció que ve de l'INEM, que es deixa més de 10 milions, el cànon de muntanyes i monts, que va al voltant de 8 o 9 milions i després les taxes que es recaptaren per les obres o permisos que d'alguna manera gestionarem des del mateix Consell Agrari, que puja a més de 3 milions de pessetes. Amb aquest criteri que les coses han d'estar compensades, se m'acut a mi que la Comunitat Europea el primer que hauria de fer és dissoldre's, un ens com és la Unió Europea que destina més del 80% de recursos a la política agrària comuna, jo no sé exactament les xifres, però estic convençut que la quantitat que recull només d'agricultura serà ínfima, perquè s'estarien carregant sota eixe principi absolutament tot.

El que has dit tantes vegades de per què no s'implica la taxa de guarderia rural, a vegades són discursos repetitius, ja li enumerí un dia i ens cansàrem de preguntar en tots els municipis del País Valencià que tenien més de 20.000 habitants, si tenien taxa i cap d'ells la tenia, aleshores no sé d'on ve eixa obsessió que ací la tinguem. Finalment simplement per dir-ho, tot i jo sé que no és un punt que pugua valor per al·legar, però no ha fet cap esment al principi d'equitat, cosa dubtosa en vostè.”

La portaveu de Segregació del Port, Sra. MARTÍNEZ, assenyala: “Aquest és un Ple on la sorpresa continua. Jo pensava, Sr. Ariño, pel que li va, que el pudor era un concepte i una qualitat que de tant en tant vostès sabien exercir, però pel que es veu no és així, no tenen ni vergonya torera. Diu vostès que no he parlat d'equitat, és clar que he parlat d'equitat en parlar i continuarem parlant-ne i insistint-hi, en com tracten vostès. Vostè diu que jo sóc obsessiva, que sóc malaltissa, vostè no, vostè no té cap problema a discriminar obertament i manifestament un conjunt i uns sectors de veïns que són els vinculats a la indústria i al sector serveis i comerç, a favor de tots, jo ja li he dit que no estem mai en contra del tema d'inversions i d'ajudes a l'atur agrícola, estem en contra de contraprestacions que són de clientelisme polític pur i això és un valor entès en tota la corporació, i que vostès malgrat això no tenen cap problema. Vostè s'escandalitza que jo haja presentat les al·legacions l'últim dia, i li torne a dir el mateix, el dia del Ple estaven, vostè no s'escandalitza que uns pressupostos d'una població superior als 50.000 habitants s'hagen presentat a aprovació a juny?, quan tots sabíem, inclosa la premsa, que gràcies a vostès eixos pressupostos no eixien, no s'han escandalitzat senyors del Bloc, veritat?, total sis mesos i ara per una setmana no passa res, és a dir, esquincem-nos les vestidures.

M'ha alegrat molt la intervenció del Sr. Cortés, perquè pel que sembla vostè sí que té la informació un mes abans, jo no sé el que hauran fet els cinc anteriors, igual s'han dedicat a ximplejar, no ho sé. Hi ha un argument que deien vostès, quan demanen no especifiquen, mire, en altres ocasions hem especificat partida, quantia, en les al·legacions del 97 i eixe no ha sigut cap argument perquè vostès les rebutjaren, és a dir, que no vinguen ara dient ximpleries, perquè quan hem posat les partides i la quantitat tampoc no ha servit absolutament de res. Mire, conceptes com democràcia, conceptes com participació, conceptes com el que les inversions en un pressupost és la dada decisiva del pressupost, jo no m'he ficat amb la despesa corrent dels sous dels funcionaris perquè tinc molt clar que m'agrade o no m'agrade o em deixe d'agradar ací hi ha uns sous i unes despeses corrents a pagar, ara, amb les inversions, que vostès s'atreveixen a dir, i vostès que tenen la Regidoria de Participació Ciutadana,

s'atrevisquen a dir que de què anem. I que això al cap i a la fi no passa res, doncs tant de bo que no estem en una dictadura, perquè no sé on acabaríem la resta de regidors.

Quant a la valoració que fa el Sr. Cortés jo la respecte i és que es retarda l'aplicació dels pressupostos, eixa és una valoració errònia perquè a l'any 99 els pressupostos entraren a aplicar-se crec que al novembre del 99, i no hi havia al·legacions, els anys anteriors ells mateixos reconeixen, quan jo els deia banda, jo vull dir que un equip de govern és el que gestiona, el que té capacitat de debat, el que té capacitat d'elaborar alternatives i sotmetre-les a debat, vostès no funcionen així, duen sis mesos de estira i aflixa com si açò fóra una possessió particular, i vostès en concret, el Partit Popular, són els responsables del funcionament i de la gestió, perquè per a això governen, i el Bloc són els qui els duen a vostès cap amunt i cap avall. Quan es funciona així amb eixa manca de capacitat de visió, amb eixa manca de debat de qualitat, amb eixa manca d'anteposar-se a problemes greus, hem hagut de denunciar l'oposició el tema d'Almardà, el tema de residus, en la seua investidura el tema de residus era el prioritari per a vostè, quan vostè prengué la possessió com a alcalde, mire com l'estan deixant podrir, així de clar. Quan eixos actes, eixa conducta i eixos estils es duen així, això no és un equip de govern, és una banda del que siga, d'amics, de gent organitzada, de gent que es reparteix el pastís, d'avui per a tu i demà per a mi, això és qualificatiu, no despectiu, per descomptat no és un equip de govern d'un ajuntament democràtic, així de clar. Tornant al tema, al novembre del 99 els pressupostos, i ací està en dubte una cosa més que unes al·legacions, i és que, com deia el Sr. Cortés, la resta de l'oposició pel que es veu no diu res, no sé si és que qui calla atorga o assenteix, no sé el Partit Socialista què haurà de dir a un dret bàsic dels ciutadans i dels regidors, ací s'està qüestionant una cosa tan greu, d'un dret bàsic a la informació, ací s'està qüestionant que els regidors tenen dret a saber les inversions al seu municipi i al seu poble, en què es va a gastar els diners?, com es van a gastar?, i quins criteris de prioritats?, i si eixe coneixement i eixe dret bàsic a la informació no es defensa avui ací, se siga segregacionista, se siga del Port o de Sagunt, mal servei a debatre el fet de negar-se a elaborar alternatives, tenir la valentia de plantejar-li a la col·lectivitat açò és el que es va a fer i per aquests criteris, i es defensa, i si s'ha de corregir es corregeixen, això és democràcia, això és fomentar la participació, i això és fomentar la igualtat, i això és que els gestors públics siguen avaluats pels ciutadans, allò altre no deixa de ser una mascarada de democràcia i participació. Pense que ací s'està qüestionant, un altre regidor del Grup Mixt diga que tampoc coneix les inversions que es van a fer, i esperaria conèixer-les i m'encisaria, però com es pot haver arribat en aquest consistori a aquest nivell?, però com es pot arribar a dir que les inversions d'un pressupost municipal no es coneixen?, i a més es diu, i això és decisió de l'equip de govern, però açò quina paròdia d'ajuntament és?, pe a què està el dret a la informació ciutadana i el dret a la participació, i el dret al debat?, però què ens estan demanant, que fem de ximplers, ens seurem i alçarem la mà i la deixarem caure?, vostès són conscients, senyors del Bloc i senyors del Partit Popular, el nivell que estan plantejant de gestió pública ací?, com entenen la participació i el dret a tasca alternativa? Jo m'estic plantejant molt clarament si la democràcia és un concepte eteri per a vostès i la participació i la transparència i l'equitat. Jo sí que m'escandalitze, li ho dic al Sr. Ariño, de com maltracta el sector serveis i el sector de la indústria i comerç, i beneficia per a res, perquè no va a servir de res, el Consell Agrari, això sí que és equitat i això sí que és democràcia i igualtat i no el que estan fent vostès. Desestimen les al·legacions senyors del Partit Popular, i continuarem sense saber els ciutadans malgrat l'audiència pública eixa, que va ser també una paròdia per cert, malgrat tota la intervenció que han fet

vostès, i sis mesos que han tingut, continuarem sense saber com van les inversions, on van, quin temps i quines prioritats ha donat l'equip de govern, ja un dia d'aquests a base de llegir actes ens assabentarem.”

El Sr. ALCALDE contesta: “Normalment el pressupost d'inversions el coneix vostè perfectament, perquè està en el capítol d'això, en cadascun d'ells perfectament detallat. Si es refereix a la partida de terraplenament lògicament caldrà que tapes els clots on es produeixen o on es troben. Si això és desconeixement.”

El Sr. CRISPÍN, portaveu del Grup Socialista Progressistes, intervé en els termes següents: “Nosaltres la veritat és que després d'haver considerat les distintes opcions, també havíem decidit no intervenir i no volíem fer-ho perquè estant d'acord en el que seria el fons, o la motivació que ha propiciat les al·legacions de la regidora que ha intervingut en el torn anterior, en realitat pensem que és més una rabiola, tot i que una rabiola entendible, que una cosa que tinguera algun punt de prosperar, perquè naturalment i així ho ha fet constar l'interventor en l'informe, informe que d'altra banda ha llegit pràcticament el regidor ponent quan ha fet la seua intervenció, efectivament després d'interpretar la llei vostès com els pertoca segons la llei, la interpretació, naturalment a l'objectiu polític li apliquen el cognom subjectiu i, clar, com que vostès decideixen o decidim ací què és allò urgent, o quin és el nivell de descripció de les obres, o si en el mateix Ple va a haver diners, però no tenim diners uns segons abans d'aprovar, aleshores queda una mica en rabiola. I no volíem haver intervingut només que nosaltres, he de dir que no podem naturalment recolzar les al·legacions de Segregació del Port però no podem votar que no en el sentit de donar-li un aval a l'equip de govern, perquè no ho està fent bé, jo crec que reflecteix, aquestes al·legacions, el que ha sigut un mal endèmic d'aquest equip i és intentar furta a l'oposició en la mesura del possible qualsevol possibilitat de participar d'una manera efectiva en la confecció primer dels criteris polítics del pressupost i després en la confecció tècnica d'aquest, i per tant en eixe sentit ens sembla que és allò positiu que es puga entendre de la presentació de les al·legacions de Segregació del Port. Amb aquests criteris, la veritat és que no pensàvem intervenir, el que no sabíem és que ací en el Ple es peca per omissió, a mi m'ha semblat que els tons en els plens, Sr. Alcalde, cada vegada van pujant més de to, i no em referisc als decibels sinó al que són paraules, insults o pseudoinsults que vostè permet en els darrers plens i que li aconselle que pose límit a eixe tipus de llicències perquè si no ho anem a lamentar en breu, si té vostè alguna obligació d'intervenir és en això i no precisament a tallar les intervencions, com sol fer, de contingut polític, vostè sempre talla els intervinents quan estan filant el seu discurs polític i mai quan es n'ixen de to amb paraules malsonants o conceptes malsonants que són pitjor, a mi no m'agradaria continuar escoltant en aquest Ple eixe tipus de coses.

L'últim que m'esperava era que una posició que és l'abstenció i no voler entrar en el que ens ha semblat al final més una gresca intentar ficar tothom en el llot a veure si entre tots esguitem més i ens omplim de fang, el Grup Socialista ha preferit mantenir-se al marge del que és el debat, i sembla que se'ns vol ficar en el llot per no donar la nostra opinió. Doncs, bé, a eixe grup polític que ha intervingut abans que jo vull dir-li que el Partit Socialista està defensant els interessos de tots els ciutadans de Sagunt i en especial naturalment aquells que sota el nostre punt de vista necessiten més defensa, que són els qui menys defensa tenen, per exemple, els vaig a recordar que eixe saguntinisme encara que siga entès només des d'un nucli dels dos que conformen la nostra ciutat, o dels molts que conformen la nostra ciutat, per exemple es demostra evitant que un equip

de govern cometa els excessos que s'han comès en l'aplicació de taxes, per exemple, l'última que recorde la taxa de fem en què a determinats sectors d'aquesta ciutat se'ls han imposat, amb el suport d'eixe grup polític que ha intervingut abans que nosaltres, els han posat unes taxes absolutament lleonines, qualificades per ells mateixos com impost revolucionari, com no podia ser d'una altra manera. Jo crec que ací hi ha la defensa dels interessos dels ciutadans, per a això som ací, uns i altres, intentant fer-ho amb dignitat i no per venir ací i assistir a esguits en llots de fang, per això i no per altra raó preferíem mantenir-nos al marge, ja hem vist que no ha sigut possible tot i que haja sigut per deixar clara quina és la nostra posició.”

El Sr. ALCALDE diu: “Gràcies pel consell, Sr. Crispín, però vostè sap bé que jo no els produïsc i que és responsabilitat del regidor que profereix els insults, és únicament responsabilitat seua, advertiments i advertits estan tots i sempre ho dic, i en aquesta ocasió, en aquest Ple no ha passat, he demanat un aclariment del concepte de bandes, si era una banda de música afinada o desafinada, però no entenia que poguera ser una altra cosa més.”

Per últim, el ponent, Sr. ZARZOSO, conclou el debat dient: “A mi em sembla inadmissible i incompreensible a més la intervenció de la portaveu de Segregació del Port, no es conforma només a dir-nos banda organitzada sinó que després ens ataca i ens diu dèspotes il·lustrats, jo em pregunte si la Sra. Martínez eixa doctrina política que es diu el despotisme il·lustrat en què consisteix, mire, en dues paraules, és la doctrina política del rei francès Lluís XIV, el rei Sol, que el seu lema era tot per al poble però sense el poble, vol dir que ens està acusant a l'equip de govern de dictadors, és inadmissible, no s'havia dit mai en aquest Ple. Sobre el romanent de tresoreria, va la segona vegada que la sent parlar de 900 milions, no té ni idea. Ací tinc el document on estan totes les xifres sobre el romanent de tresoreria, cap és de 900 milions, jo podria llegir-se-les perquè ho comprovara, però és que com he dit abans ha de menjar panses perquè la memòria quan es toquen quantitats se li obliden rapidíssimament. Sobre el tracte de privilegi al Consell després de la intervenció d'Ariño, he de dir poca cosa, però sí que he de dir que la Unió Europea destina el 70% d'eixos ingressos, dels sectors productius a ajudar el sector primari, el sector agrícola, que no s'estranya que a l'Ajuntament intentem fer el mateix però en menor escala. Sobre la taxa de fem, ja és el sùmmum de la poca barra, quan en aquest Ple les aprova ara en aquest Ple, ella mateixa, es contradia, el que deia anteriorment és una persona totalment contradictòria.

La llei, com he dit en un principi, és molt clara, ací s'anaven a debatre un seguit d'impugnacions als pressupostos per tres motius i s'ha parlat de tot menys d'això, almenys per part de la Sra. Martínez. Per això vaig a llegir aquest xicotet foli que tinc ací i amb açò acabe el debat. La Sra. Martínez com a portaveu del Grup Municipal de Segregació del Port durant el debat no s'ha ajustat gens ni miqueta a exposar únicament les seues reclamacions (que és el que hauria d'haver fet), ja ho he advertit en un principi i efectivament així ha passat. Per tant, vull fer constar davant aquest Ple de l'Ajuntament que la Llei d'Hisendes Locals preveu un Ple que resolga les reclamacions i es pronuncie sobre l'aprovació definitiva del pressupost, el que vol dir que no es tracta d'una segona instància per discutir sobre el fons del pressupost sinó únicament sobre els motius d'impugnació previstos en el tan referit art. 151.2 de la LRHL. Atès que en la Comissió Informativa d'Hisenda de data 7.7.2000 ja van ser dictaminats les seues al·legacions, van ser desestimades, vaig a acabar llegint el que diu textualment l'interventor en les conclusions: “L'interventor que subscriu considera que les tres

al·legacions presentades no tenen fonament legal per acceptar-les en el sentit que tal com s'informa en cadascun dels apartats, hi ha fonaments legals suficients per considerar que l'Ajuntament sí que s'ha ajustat en l'elaboració i aprovació dels tràmits establerts en la llei i que no són manifestament insuficients els ingressos en relació amb les despeses pressupostades. Per tot això es considera que s'han de desestimar.

Per tot això, sol·licite a aquest Ple municipal que desestime les al·legacions presentades per la Sra. Isabel Martínez com a portaveu del Grup Municipal de Segregació del Port, al pressupost general de la corporació per al 2000, i siga aprovat definitivament.”

Per tot això, d'acord amb el dictamen emès per la Comissió Especial de Comptes i Serveis Econòmics, el Ple de l'Ajuntament, per 13 vots a favor del PP, Bloc-EV i GM, 4 vots en contra de SP i 7 abstencions del PSOE i UV, ACORDA:

PRIMER: Admetre a tràmit les al·legacions presentades per tal com la reclamant té legitimació activa per a la seua presentació.

SEGON: Desestimar les al·legacions presentades pels arguments indicats en l'informe de l'interventor.

TERCER: Aprovar definitivament el Pressupost General de l'Ajuntament de Sagunt per a l'exercici de 2000, tal com s'aprovà inicialment pel Ple en la sessió del 25 de maig de l'exercici actual.

QUART: Contra aquest acord podrà interposar recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos davant el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana.

2 RESOLUCIÓ RECLAMACIONS A L'EXPEDIENT 1/00 DE CRÈDIT EXTRAORDINARI I SUPLEMENT DE CRÈDIT I APROVACIÓ DEFINITIVA

La Sra. Isabel Martínez i Domingo, portaveu del Grup Municipal de Segregació del Port, ha presentat reclamacions a l'aprovació inicial del Ple del 25 de maig de l'expedient de crèdits extraordinaris i suplement de crèdit 1/2000.

Atès l'informe de l'interventor, que diu:

“Vista la reclamació a la modificació de crèdits per crèdits extraordinaris i suplement de crèdit, expt. 1/2000, aprovat inicialment pel Ple de l'Ajuntament en la sessió del 25 de maig de 2000, presentada per la Sra. Isabel Martínez i Domingo, portaveu del Grup Municipal Segregació del Port, l'interventor que subscriu, INFORMA:

LEGITIMACIÓ:

L'expedient de modificació de crèdit s'aprovà inicialment en la sessió plenària de la corporació el dia 25 de maig, enviat al BOP l'exposició pública d'aquest, es publicà el 15 de juny, per això, d'acord amb l'art. 150.1 LRHL, el termini per poder presentar reclamacions acabava el 4 de juliol. D'aquesta manera, la reclamació s'ha presentat el dia 28 de juny; per tant s'ha d'admetre per presentar-se en termini.

D'altra banda, la reclamant, portaveu del Grup Municipal de Segregació del Port, en qualitat d'habitant del municipi de Sagunt, està habilitada per reclamar en virtut de l'art. 151.1.a) LRHL, com també per haver votat en contra de l'aprovació inicial de la modificació de crèdit, d'acord amb l'art. 63.1.b) LBRL.

CONSIDERACIONS PRÈVIES:

La reclamació es basa en el fet que l'expedient núm. 1/2000 de Crèdits Extraordinaris i Suplements de Crèdits no es poden obtenir les dades necessàries per conèixer i valorar l'extrema urgència i la conveniència per als interessos; per tant es

produeix una infracció manifesta i greu de la formació de la voluntat de l'òrgan competent, per això d'acord amb l'art. 62 de la Llei 30/92 de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i Procediment Administratiu Comú, procedeix declarar la nul·litat de ple dret de l'acord municipal d'aprovació inicial de la modificació de crèdits de data 25 de maig.

S'ha de rebutjar de pla la reclamació en opinió de qui subscriu perquè com diu la reclamant, segons l'art. 158.2 de la LRHL, l'expedient se subjectarà als mateixos tràmits i requisits que els pressupostos; així mateix seran aplicables les normes sobre informació, reclamacions i publicitat dels pressupostos. Per tant, aplicable el mateix règim que les reclamacions al pressupost, hem de considerar que els motius d'impugnació són els exposats en l'art. 151.2. En no estar basada la reclamació en cap d'aquests motius, entenem que s'hauria de desestimar.

No obstant això, en la mesura de no conculcar un dret bàsic que té la reclamant, podríem reconduir la reclamació a l'apartat a) de l'art. 151.2 "per no haver-se ajustat la seua elaboració i aprovació als tràmits previstos en eixa llei".

ANÀLISI AL·LEGACIONS:

El que considera la reclamant que vulnera les normes que contenen les regles essencials per a la formació de la voluntat del Ple és la manca de justificació de la urgència, com també la manca de concreció de les despeses que es pretenen realitzar per valorar-ne l'oportunitat.

Per esbrinar l'adequada formació i aprovació de l'expedient del crèdit extraordinari i suplement de crèdit, s'ha de comprovar el compliment dels requisits previstos en la llei.

1. Que es tracte d'una despesa concreta i específica. És a dir, no seria correcte una necessitat general de gastar.
2. Que es tracte d'una necessitat de despesa que no es pot demorar fins a l'exercici següent. És a dir, que raons d'urgència requereixen la seua execució en l'exercici corrent.
3. Que no hi haja crèdit (en eixe cas s'aprovarà un crèdit extraordinari) o que l'existent siga insuficient (seria el cas del suplement de crèdit) en el pressupost de l'exercici corrent.
4. Que hi haja mitjans financers suficients que permeten finançar la modificació, mantenint l'equilibri pressupostari.

Tret de l'últim requisit, els altres tres són posats en dubte per la reclamant.

PRIMER: Necessitat de concretar-se la despesa. La reclamant diu que no està suficientment detallada la finalitat, tanmateix tant en la memòria de l'alcalde com en la proposta del regidor, s'esmenten despeses concretes i no únicament el nom que correspondria al subconcepte del pressupost. No es troba precepte legal que exigisca les memòries o els projectes de les despeses que es pretenguen realitzar.

SEGON: Urgència que n'impedeix l'ajornament a l'exercici següent. Diu la doctrina que tret del cas de les calamitats públiques en què es pot apreciar una urgència de forma objectiva, en la resta, eixa apreciació correspon al pla polític de la decisió pública. Serà el Ple qui a la vista de les despeses de què es tracta, qui valora aquesta qüestió, per descomptat qüestió basada en criteris d'oportunitat en les quals l'interventor que subscriu no va a entrar.

TERCER: Inexistència o insuficiència de crèdit en el pressupost. Es refereix la reclamant a la incongruència d'eixa manca de crèdit quan el pressupost s'aprova en la mateixa sessió. Al respecte, s'ha d'informar de la correcta legalitat de la mesura pels dos següents arguments:

a) Al moment d'aprovar-se la modificació de crèdit, allò cert és que no hi ha crèdit o el que hi ha és insuficient, perquè en eixe moment el pressupost vigent és el pressupost prorrogat de l'any anterior ja que el recent aprovat encara no està en vigor.

b) Quant a eixa manca de previsió, tampoc no és certa, ja que el motiu pel qual no s'incloué en el pressupost no era la imprevisió sinó el mitjà de finançament d'aquestes despeses. Si els crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit formaven part del pressupost hagueren hagut de finançar-se amb préstec, atès que en el pressupost no hi havia marge per a les noves despeses, per això, a la vista del romanent de tresoreria positiu derivat de la liquidació de 1999, es considerarà més convenient als interessos municipals no augmentar l'endeutament de l'Ajuntament i finançar la modificació amb eixe superàvit de l'exercici anterior, ja que aquest romanent de tresoreria no pot formar part del pressupost com a mitjà de finançament de despeses (art. 104.4 del RD 500/90).

CONCLUSIONS:

L'interventor que subscriu considera que les al·legacions presentades no tenen fonament legal per acceptar-les en el sentit que, tal com s'informa en cadascun dels apartats, hi ha fonaments legals suficients per considerar que l'Ajuntament sí que s'ha ajustat en la seua elaboració i aprovació als tràmits establerts en la llei. Per tot això es considera que s'han de desestimar les al·legacions.

D'altra banda, igual que s'informà en relació amb la reclamació presentada al pressupost, cal fer constar que la Llei d'Hisendes Locals preveu un ple que resolga les reclamacions i es pronuncie sobre l'aprovació definitiva de la modificació de crèdits en aplicar-se a aquestes el mateix règim que el pressupost, cosa que vol dir que no es tracta d'una segona instància per discutir sobre el fons de la modificació sinó únicament sobre els motius d'impugnació previstos en el referit art. 151.2 de la LRHL.

Per acabar, en l'ordre procedimental, cal informar que d'acord amb l'art. 150.1 LRHL (aplicable al cas dels crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit tal com estableix l'art. 158.2 LRHL) el ple disposa del termini d'un mes per resoldre les reclamacions. D'altra banda, aquest acord d'acceptació o desestimació de les al·legacions presentades no requereix cap majoria qualificada, si bé després del pronunciament sobre la reclamació, el Ple de l'Ajuntament decidirà sobre l'aprovació definitiva de l'expedient de modificació de crèdits. Per últim, contra l'acord d'aprovació definitiva (art. 152 LRHL) només cap el recurs contenciós administratiu, en la forma i terminis que estableixen les normes d'aquesta jurisdicció (dos mesos davant el TSJ Comunitat Valenciana), recurs que no suspèn, per si mateix, l'aplicació de la modificació definitivament aprovada per la corporació."

A les 13 hores i 55 minuts l'alcalde abandona momentàniament la sessió i és substituït en la presidència pel primer tinent d'alcalde, Sr. Castelló, fins a les 14 hores i 5 minuts en què s'incorpora.

D'altra banda, el Sr. Cortés abandona definitivament la sessió durant el debat.

Obert el torn d'intervencions, el ponent, Sr. ZARZOSO, explica: "En primer lloc cal manifestar que la Sra. Martínez, portaveu del Grup Municipal Segregació del Port, presentà les seues al·legacions a la modificació de crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit dins de termini, atès que ho va fer el dia 28 de juny, i aquest acabava el 4 de juliol.

La reclamació que presenta es basa en el fet que de l'expedient 1/2000 de crèdits extraordinaris i suplementos de crèdits, no es poden obtenir les dades necessàries per

conèixer i valorar l'extrema urgència i la conveniència per als interessos municipals d'aquestes modificacions de crèdits, i que, per tant, s'ha de declarar la nul·litat de l'acord municipal d'aprovació inicial de la modificació de crèdits de data 25 de maig de 2000, per ser una infracció manifesta i greu prevista en l'art. 62 de la Llei 30/1992 de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i Procediment Administratiu, és així, Sra. Martínez? Aquest regidor d'Hisenda, en nom de l'equip de govern, rebutja contundentment l'esmentada reclamació pels motius següents:

1. La Sra. Martínez fonamenta la reclamació en l'art. 158.2 de la LRHL, que diu: "L'expedient se subjectarà als tràmits i requisits dels pressupostos; així mateix seran aplicables les normes sobre informació, reclamacions i publicitat dels pressupostos". Atès que cap dels motius que al·lega en la reclamació estan previstos en l'esmentat article, el que haguera procedit des del punt de vista legal era desestimar-la.

2. No obstant això, aquest equip de govern considerarà i considera que no hem d'impedir a la Sra. Martínez eixe dret bàsic que té tot regidor de poder manifestar davant aquest Ple les seues al·legacions, en virtut del dret d'informació i de la transparència de la gestió. Per això hem considerat convenient reconduir la seua reclamació aplicant l'art. 151.2 de la LRHL, que diu: "Per no haver ajustat la seua elaboració i aprovació als tràmits previstos per la llei".

L'art. 158 de la Llei 30/88, de 28 de desembre, LRHL, estableix els requisits necessaris perquè el Ple municipal poga aprovar un crèdit extraordinari i suplement de crèdit, i que són:

1. Necessitat de concretar la despesa.
2. Urgència que n'impedeix l'ajornament a l'exercici següent.
3. Inexistència o insuficiència de crèdit en el pressupost.
4. Existència de finançament.

Respecte a la necessitat de concretar la despesa, vostè ens diu que no estan suficientment detallades les finalitats, tanmateix tant en la memòria de l'alcalde com en la meua proposta, s'esmenten despeses concretes i no únicament el nom que correspon al subconcepte del pressupost.

Les despeses estaven concretades i especificades de manera molt clara, se les recorde:

- Per a millores d'infraestructures viàries: 200 milions
- Per a sondatges arqueològics: 30 milions
- Primera fase del projecte SIG: 30 milions.
- Àrees rehabilitades, concretes altres empreses: 8 milions.
- Altres transferències a l'Àrea de la Dona: 1,5 milions.
- Pressupost plaça secretari general: 5 milions.

A més, vostè sap que no hi ha precepte legal que exigisca les memòries o els projectes de les despeses que es pretenguen realitzar.

Sra. Martínez, no serà que està zelosament impacient per saber el nom dels carrers que s'han d'asfaltar? Respecte a la urgència que n'impedeix l'ajornament a l'exercici següent, he de manifestar-li:

Diu la doctrina jurídica que tret dels casos de calamitats públiques en què es pot apreciar una urgència de manera objectiva, en tots els altres casos eixa apreciació correspon al pla polític, és a dir, és una cosa subjectiva, el que per a vostè és urgent per a mi pot no ser-ho i viceversa. Aquest equip de govern considerarà i considera urgent destinar 200 milions per a la pavimentació de certs carrers de la nostra ciutat a causa del mal estat de conservació. Igualment considerem molt urgent la realització de sondatges

arqueològics a la Glorieta del nucli històric, a fi de veure la possibilitat de poder construir-hi un pàrquing; tots coneixem el grup problema de circulació que tenim.

Respecte a la inexistència o insuficiència de crèdit en el pressupost.

Vostè ens diu: si tan importants i urgents són les modificacions de crèdits, com no van ser confeccionades les corresponents partides i reflectides en els pressupostos i calgué primer aprovar pressupostos i tot seguit el crèdit extraordinari i suplement de crèdit? He de manifestar-li que aquesta decisió se ceneix escrupolosament a la legalitat vigent, els arguments són:

1. En el moment d'aprovar-se la modificació de crèdit, allò cert és que no hi ha o el que hi ha és insuficient, en eixe moment el pressupost vigent és de l'any 1999, ja que el recent pressupost aprovat, el del 2000, encara no està en vigor.

2. La manca d'imprevisió de què acusa l'equip de govern, tampoc no és certa; el motiu pel qual no s'incloué en els pressupostos del 2000 els crèdits extraordinaris no va ser la improvisació sinó el mitjà de finançament d'aquestes despeses. Si els haguérem inclòs en els pressupostos, haguérem hagut de recórrer a l'endeutament atès que en els pressupostos no hi havia marge per a noves despeses, per això, a la vista del romanent de tresoreria positiu, derivat de la liquidació de 1999 i l'import del qual ascendia a 303.226.080 ptes., es considerà més important per als interessos municipals no augmentar l'endeutament de l'Ajuntament i finançar les modificacions de crèdits amb el romanent de tresoreria.

A més, vostè ha de saber que aquest romanent de tresoreria no pot formar part del pressupost com a mitjà de finançament de despeses (art. 104.4 del Reial Decret 500/90).

Per acabar, vaig a llegir-los textualment el que diu l'informe tècnic d'Intervenció respecte a les al·legacions presentades per la Sra. Isabel Martínez:

“L'interventor que subscriu considera que les al·legacions presentades no tenen fonament legal per acceptar-les... hi ha fonaments legals suficients per considerar que l'Ajuntament s'ha ajustat en l'elaboració i aprovació als tràmits establerts en la llei”.

Per tot això, sol·licite a aquest Ple de l'Ajuntament la denegació de totes les reclamacions presentades a la modificació de crèdits extraordinaris i suplement de crèdits de l'expedient 1/2000, i que es procedisca a l'aprovació definitiva.”

La portaveu de Segregació del Port, Sra. MARTÍNEZ, assenyala: “Vostè esbiaixa l'escrit i abans ha fet al·lusió que jo no havia recollit les peticions d'Iniciativa del Port, del grup municipal, les plantejarem en el Ple, estan en el text i les plantejem com a alternativa per si hi havia una mica de sentit comú, per si alguna podia ser prioritària, igual que el Grup Socialista plantejà les seues en l'expedient de romanent de crèdit a través del qual es finançava eixe crèdit extraordinari. Mire, el que estic posant de manifest en el meu escrit és que un crèdit extraordinari és aquell al qual ha d'acudir la corporació quan hi ha despeses que són d'un possible trasllat a l'exercici següent i que són urgents i per tant no ajornables, vostè no parla de terraplenament, vostè és president de la Comissió, hem preguntat dues-centes vegades eixos 200 milions que es denominen millora d'infraestructures viàries en què consistien, i a més li vaig a dir que jo sóc tan legalista que la llei diu: l'art. 37, a la proposta d'aprovació s'haurà d'adjuntar una memòria justificativa de la necessitat de la mesura que haurà de precisar la classe de modificació a realitzar les partides a les quals afecta i als mitjans o recursos que han de finançar-la; s'ha d'acreditar el caràcter específic i determinat de la despesa a realitzar i la impossibilitat de demorar-ho a exercicis posteriors.

Com vostè comprendrà 200 milions de millora d'infraestructures viàries donen per a molt, per a què anem a destinar els 200 milions, a pintar passos de zebra, passos elevats, senyalització semafòrica, terraplenament?, quines prioritats n'hi ha, quina urgència hi ha per invertir eixos 200 milions enfront d'alternatives proposades per nosaltres, com el pàrquing de camions, com el que s'acabaven d'obrir carrers, etc.?, no les podem avaluar si no coneixem, Sr. Zarzoso, no podem avaluar ni la prioritat ni la urgència ni allò no ajornable d'eixe execució i la resta són calendaris saragossans, i no ho dic jo, ho diu la llei.

Mire, curiosament hi ha dos expedients de romanent de tresoreria aprovats per la Comissió de Govern, un són despeses amb finançament afectat i un altre que són de despeses generals, en això sí que van especificadíssimes les partides i els conceptes, ací curiosament 200 milions van per a millora, i la llei exigeix que es diga el caràcter determinat. Quan jo em sorprenc, Sr. Zarzoso, que a finals de maig, principi de juny, l'equip de govern amb sis mesos per estudiar el pressupost, no preveja, encara que siga amb 1.000 pessetes eixes despeses tan urgents i necessàries, la pregunta és molt clara, per què l'equip de govern en la documentació que dona per fi als regidors no té encara que siga amb una previsió de 1.000 totes eixes despeses no ajornables? Jo li ho vaig a dir: perquè vostès encara estaven negociant amb el Bloc la finalitat i l'adscripció d'eixes partides, i a les proves em remet, perquè vostès canvià una de les bases d'execució del pressupost, i incorporà l'obligació municipal d'eixos romanents, i això va ser a última hora; per tant, si tant preveuen, si tan urgent i tan necessàries són, escolte, preveja-les en el pressupost. I tornem al de sempre, no sabem els regidors eixe millora d'infraestructures tan genèrica, tan ambigua, quina prioritat tan urgent i no ajornable és enfront de les altres. Vostès no saben governar perquè algú que sap governar és capaç de plantejar eixe pla de millores i saber prioritzar-lo i argumentar-lo, vostès han d'anar sempre fugint d'estudi, són incapaços de dir: nosaltres entenem que açò és prioritari enfront d'altres peticions, de pàrquing, d'obertures de carrer, de 40.000 temes, perquè no tenen arguments, si en tingueren el posarien a debat, eixe és el problema. Desestimen-les i nosaltres ja veurem el que fem sense aquest romanent de crèdit perquè continuem sense saber 200 milions per a què són. Esperem que siga per a terraplenament perquè a través de les vinculacions, a través de les pròpies bases d'execució es poden encarregar vostès perfectament de variar la finalitat.”

Per tot això, el Ple de l'Ajuntament, d'acord amb el dictamen de la Comissió Especial de Comptes i Serveis Econòmics, per 12 vots a favor del PP, Bloc-EV i GM, 4 vots en contra de SP i 8 abstencions del PSOE, UV i Sr. Cortés (aquest últim en aplicació de l'art. 100.1), ACORDA:

PRIMER: Admetre a tràmit les al·legacions presentades per tal com la reclamant té legitimació activa per presentar-les.

SEGON: Desestimar les al·legacions presentades pels arguments indicats en l'informe de l'interventor.

TERCER: Aprovar definitivament la modificació de crèdits per crèdits extraordinaris i suplementos de crèdits, expt. 1/2000, tal com aprovà inicialment el Ple en la sessió del 25 de maig de l'exercici actual.

QUART: Contra aquest acord podreu interposar recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos davant el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana.

I vist que no hi ha més assumptes a tractar, la presidència clou la sessió a les 14 hores i 10 minuts, de tot això, com a secretari, done fe.

ACOMPLIU-HO: L' ALCALDE